

piątek, 29.11.2024

BŁOGOSŁAWIONY KSIĄDZ EMIL SZRAMEK

Ks. Emil Szramek urodził się jako syn Augusta i Józefy z d. Kandziora. Studia teologiczne ukończył na wydziale teologicznym Uniwersytetu Wrocławskiego (1907-1910). 22 czerwca 1911 r. z rąk kard. Georga Koppa przyjął święcenia kapłańskie. Pierwszymi placówkami duszpasterskimi były: Miechowice 1911-1912 oraz Tychy 1912-1916, gdzie pracował u boku ks. Jana Kapicy. Praca u boku wybitnego duszpasterza, zaważyła na jego poglądach politycznych i społecznych. W Tychach ukończył pracę nad doktoratem, który napisał pod kierunkiem Josepha Jungnitta. W latach 1916 - 1923 pracował na placówkach w Zaborzu i Mikołowie. Od 1918 związał się z towarzystwem kulturalno-oświatowym p.n. Towarzystwo Oświaty im. św. Jacka, którego był jednym ze współzałożycieli i zarazem redaktorem organu prasowego "Głosy znad Odry" (1918-1924), w którym często bronił prawa Górnolązaków do używania języka polskiego. Po utworzeniu Administracji Apostolskiej dla Śląska Górnego (1922) został przez ks. A. Hlonda powołany na stanowisko kanclerza kurii Administracji Apostolskiej. Po utworzeniu diecezji wszedł w skład kapituły katedralnej a od 1927 r., zajmował się organizacją budowy katedry. W 1926 r. papież Pius XI powierzył ks. Szramkowi parafię Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny w Katowicach.

Styl duszpasterstwa uprawianego przez ks. E. Szramka cechowała otwartość i tolerancja, zwłaszcza, jeśli chodzi o kwestie narodowościowe. Jako jeden z pierwszych naukowców na Śląsku zaczął głosić tezę o potrzebie większego otwarcia na kontakty między historykami polskimi i niemieckimi. Był daleki od nacjonalizmu, a tym bardziej od wszelkich przejawów szowinizmu. Był jednym z inicjatorów założenia w Katowicach Biblioteki Śląskiej, a następnie przewodniczącym Rady Muzealnej Muzeum Śląskiego w Katowicach. Owocem wieloletniej pracy stała się książka, która po dzień dzisiejszy nie straciła na aktualności: Śląsk jako problem socjologiczny, [Katowice 1934]. W przededniu wybuchu wojny sporządził testament, w którym wszystko co posiadał rozdał. Od początku okupacji niemieckiej w 1939 roku spotykały go represje ze strony Gestapo. Nie opuścił parafii, a od decyzji niemieckich władz okupacyjnych o wygnaniu odwołał się do najwyższych władz III Rzeszy. Został aresztowany 8 kwietnia 1940 r. Przebywał w obozach koncentracyjnych Dachau, Gusen, Mauthausen i ponownie od 8 grudnia 1940 r. w Dachau. W obozie ks. Szramek stał się niekwestionowanym przywódcą księży śląskich. Podnosił więźniów na duchu, głosił kazania, w których dawał wyraz nadziei na odrodzenie Polski. Wobec prześladowców zachowywał się z godnością i spokojem. Jak wspominają współwięźniowie miał niezłomny charakter i siłę ducha. Został zamordowany na izbie chorych strumieniami lodowatej wody 13 stycznia 1942 r.

13 czerwca 1999 r. Jan Paweł II wśród 108 Męczenników II wojny światowej ogłosił go błogosławionym.

ŹRÓDŁO:

<https://www.mariacki.katowice.pl/index.php/bl-ks-emil-szramek>